

Afstemning

Lovforslaget vedtoges enstemmigt med 114 stemmer.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

14) Tredje behandling af lovforslag nr. L 187: Forslag til lov om fremstilling, præsentation og salg af tobaksvarer.

Af indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen).

(Fremsat 4/4 2002. Første behandling 17/4 2002. Betænkning 2/5 2002. Anden behandling 7/5 2002).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges enstemmigt med 111 stemmer.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

15) Anden (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 48:

Forslag til folketingsbeslutning om øget tilskyndelse til at arbejde i efterlønsperioden.

Af Ole Sohn (SF) m.fl.

(Fremsat 15/1 2002. Første behandling 22/2 2002. Betænkning 8/5 2002).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Ændringsforslaget sattes først til forhandling.

Forhandling**Ole Sohn (SF):**

SF har fremsat dette beslutningsforslag ud fra ønsket om at give såvel den nuværende som den forhenværende statsminister mulighed for at indfri de løfter, som de gav under valgkampen, nemlig løftet i forhold til de helt urimelige og dårlige forhold, som folk, der er gået på efterløn, har med de nye modregningsbestemmelser, der er indført i efterlønsordningen.

Derfor fremsatte vi et forslag om, at regeringen skulle gennemføre en analyse, som kunne godtgøre, hvorfor man er kommet i en situation, hvor eksempelvis medlemmer af SiD's arbejdsløshedskasse oplever et markant fald. Hvor det tidligere var sådan, at hen ved 20 pct. af SiD's medlemmer i efterlønsperioden brugte den mulighed, der var for at tage timer i efterlønsperioden, for derved at give sig selv et bedre livsindhold, blev det med de seneste ændringer, der kom i efterlønsordningen i 1998, sådan, at 200-timers-reglen blev fjernet. Til gengæld skulle der så være modregning fra time 1. Det har betydet, at der er sket et markant fald i antallet af personer på efterløn, som kan se en nytte i at tage timer i deres efterlønsperiode.

Under valgkampen erkendte både den daværende partileder for Venstre, hr. Anders Fogh Rasmussen, og den daværende statsminister, hr. Poul Nyrup Rasmussen, at det var et problem, og de gav SF's formand, hr. Holger K. Nielsen, tilsagn om, at det var noget, som man gerne ville se på.

Kl. 10.45

Da vi så havde førstebehandlingen af beslutningsforslaget, kom der en, vil jeg sige, noget

hånlig tilbagevisning af forslaget, som den nuværende statsminister havde givet sit tilsagn til fra statsministerens beskæftigelsesminister. Men den lille konflikt i regeringen skal jeg ikke rode op i.

Men det undrer mig, at Socialdemokratiet, som under førstebehandlingen gav forslaget nogle positive bemærkninger, ikke kan støtte det. Jeg forstår slet ikke, at man ikke kan støtte forslaget i sin nuværende form, for med de ændringsforslag, som er lagt ind, har man netop taget den del af forslaget ud, som kræver, at regeringen skal fremsætte et revideret lovforslag, som kan forbedre efterlønnernes mulighed for at tage arbejde i efterlønperioden. Man har alene nu fokuseret på, at der skal foretages en analyse og forelægges en redegørelse for Folketinget.

Jeg fatter simpelt hen ikke, at det ikke er noget, som alle partier i Folketinget er enige om, nemlig at man kan blive klogere på et højere og mere oplyst niveau. Jeg forstår ikke, at de forenede efterlønspartier, som i den grad har været med til at undergrave mulighederne for, at ældre kan få en reel nytte af efterlønsordningen, fuldstændig argumentresistent fastholder, at der ikke skal foretages ændringer, og at man gerne vil have, at folk i efterlønperioden ikke tager timer. Det er bestemt heller ikke at hylde den nuværende regerings højeste målsætning, netop at give folk større valgfrihed, større frihedsgrader, men det er det stik modsatte, der er blevet resultatet af den efterlønsordning, som er blevet gennemført.

Derfor havde jeg selvfølgelig håbet på, at man i det mindste ville være med til at undersøge forholdene, sådan at vi blev oplyst på et højere og mere vidende niveau, som kunne gøre, at vi i næste samling kunne tage stilling til, hvordan vi kan sikre, at vi får lavet en efterlønsordning, som er til gavn for de folk, som er på efterløn, men også for de yngre generationer, som selvfølgelig på et eller andet tidspunkt planlægger at gøre brug af den efterlønsordning, som et bredt flertal i Folketinget er enig om skal eksistere.

Så jeg forstår det simpelt hen ikke, og jeg forstår specielt ikke, at Socialdemokratiet på den måde ikke har ønsket at leve op til det tilsagn, som partiet gav i valgkampen.

Bjarne Laustsen (S):

Som repræsentant for de forenede efterlønspartier, som hr. Ole Sohn omtalte, vil jeg selvfølgelig også gerne tilkendegive Socialdemokratiets

holdning til dette forslag. Vi har lavet et fyldigt betækningsbidrag, der siger, at vi ikke kan støtte forslaget. Det er der én eneste meget væsentlig begrundelse for, nemlig at vi har set den her regerings gøre og laden med forlig, der er blevet indgået med den tidligere regering, og der kan vi se, at man ikke er bleg for at bryde et forlig, selv om spillereglerne tilsiger, at man skal støtte op omkring det.

Hvis vi gik ind og støttede SF's forslag, hvad vi er meget fristet til på grund af den udformning, det har nu, ville vi på den måde give Venstre og De Konservative en mulighed for at sige: Jamen Socialdemokratiet spiller selv op til, at man kan bryde forliget. Det ønsker vi ikke at gøre, og jeg tror faktisk, at når den her folketingsperiode er forbi, uanset hvor lang eller hvor kort den måtte blive, vil der kun være to forlig tilbage, som regeringen fuldt og helt respekterer, og det ene af dem er det, vi behandler i dag, nemlig efterlønnen, og det andet er satspuljeforliget.

Så vi ønsker ikke at bidrage til forvirring om det her, men vi er selvfølgelig enige i SF's synspunkt, at det er underligt, at den nuværende statsminister i valgkampens slutfase sagde, at det var en meget god idé at kigge på det her. Ved førstebehandlingen her i salen gav jeg tilslutning til, at hvis det var sådan, at beskæftigelsesministeren kunne fremkomme med et forslag, der kunne løse de her problemer, så var vi parat til at se på det. Det har man altså valgt ikke at gøre, og det har man valgt ikke at komme med. Derfor kan vi selvfølgelig ikke forholde os konkret til denne her problemstilling.

Jeg rejste selv problemstillingen om den her sag, netop at man skal prøve at løse den gordiske knude her, altså at de, der er arbejdsløse, vil få mindre ud af det end dem, der er efterlønnere, hvis man indfører en ny 300- eller 400-timersbundgrænse for efterløn i fremtiden. Så vi vil meget, meget gerne være med til at se på, hvordan man kan øge mulighederne, men vi kan med den begrundelse, jeg har givet, ikke støtte SF's forslag, som det ligger i dag. Vi ønsker, at der ikke skal herske nogen som helt tvivl om det her efterlønsforlig. Vi ønsker, at det forlig, som vi lavede i 1998, skal bestå i årene derefter.

Kl. 10.50

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Til det sidste, hr. Bjarne Laustsen siger om efterlønsordningens beståen, er der, så vidt jeg kan vurdere, total enighed i salen om, at efterløns-

ordningen skal fortsætte. Der er ingen partier, der på noget tidspunkt efter valget har givet udtryk for, at der skulle rokkes ved efterlønsordningen. Så det er der fuld enighed om.

Men jeg forstår det bare ikke, når man nu i beslutningsforslaget har ændret den passus, som skulle pålægge regeringen at fremkomme med et ændringsforslag til loven.

Først og fremmest kan jeg ikke se, at det ville være i strid med forliget, for forligskredsen skal selvfølgelig godkende sådan et ændringsforslag. Men man har taget det ud og alene bedt om at få lavet en redegørelse, en analyse, som Folketinget får tilsendt, ud fra hvilken Folketinget dermed kan vurdere, hvorvidt der skal foretages forbedringer eller justeringer af efterlønsordningen, og det er bestemt ikke omfattet af et forlig.

Man kan da forhåbentlig aldrig komme så langt ud i det her. Folketing, at man kan lave forlig om, at man vil nægte hinanden at blive kloge. Den form for forlig hører da ikke virkeligheden til. Derfor har Socialdemokratiet med oprejst pande – for at imødekomme det tilsagn, som hr. Poul Nyrup Rasmussen gav i valgkampen – selvfølgelig mulighed for at stemme for forslaget. Og gør de det, er der jo flertal for det, for Dansk Folkeparti har jo erklæret, at de støtter beslutningsforslaget. Så jeg fatter simpelt hen ikke, hvorfor Socialdemokratiet i en sag, hvor der overhovedet ikke er tale om forligsbindinger, vælger at stemme sammen med regeringen.

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Det kan næsten besvares med et modspørgsmål, for jeg vil gerne spørge hr. Ole Sohn, om ikke han deler den bekymring, som undertegnede og Socialdemokratiet har, når vi kan se, hvordan regeringen har håndteret de forlig, der tidligere har været; der bliver lavet angreb på hjørner og lunser her og dér. Jeg er fuldstændig enig med hr. Ole Sohn i, at efterlønsforliget skal bestå, og jeg er også glad for, at de andre partier, der var med til at stemme for det, har samme opfattelse.

Men hr. Ole Sohn må jo også erkende, at der er et voldsomt pres udefra fra organisationernes side om at ændre efterlønnen. Det er derfor, vi ikke ønsker at bidrage til den forvirring, der kan være om, hvorvidt der nu skal ændres på efterlønnen. Selv i aftes så vi erhvervsministeren fremlægge en plan, og da var det også til debat i medierne, om man så ikke skulle ændre på efterlønnen for at skabe et større arbejdskraftudbud.

Jeg synes, at SF i dag må kvittere for, at den håndtering, som Socialdemokratiet i 1998 havde af hele efterlønnen, har været med til at sikre, at vi har en efterlønsordning også i fremtiden.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg vil have lidt vanskeligt ved at kvittere for det, for pointen ved de ændringer, der fandt sted af efterlønsordningen, var jo desværre, at man har fået det skruet sådan sammen, at efterlønsordningen i dag ikke gavner de grupper, som den oprindeligt var tiltænkt, altså de ufaglærte, som på en eller anden forunderlig måde her i samfundet både har den dårligste løn og det hårdeste arbejde. De bliver straffet med den nye efterlønsordning, hvorimod højt placerede akademikere scorer, på den måde modellen er skruet sammen på.

Det var for at få løst op på det problem, at vi ønskede at få lavet den analyse, og jeg har ikke hørt nogen argumentere imod, at der er et reelt problem. Så jeg fatter simpelt hen ikke, at der ikke er almindelig enighed. Jeg forstår heller ikke, hvorfor regeringspartierne, Venstre og De Konservative, ikke ønsker at få ændret efterlønsordningen, sådan at det også igen bliver muligt for efterlønnere blandt de ufaglærte grupper at kunne tage timer i efterlønsperioden, for det vil jo netop imødekomme erhvervsministerens ønske om at få et større udbud af arbejdskraft.

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Vi kunne have fået en meget fin debat, hvis de borgerlige partier også ville blande sig, men det har de jo for vane ikke at gøre i den slags spørgsmål. Så må vi jo klare det.

Jeg har det synspunkt, at SF faktisk lidt har fortrudt, at man ikke gik med i efterlønsforliget. Hvis det var sådan, at vi i dag sagde, at SF meget gerne måtte komme med i den forligskreds, så tror jeg, at SF var parat til det for på den måde at få indflydelse på fremtiden.

Kl. 10.55

Det, der er meget, meget centralt i det her, er jo, at den fleksible efterløn betyder, at det kan svare sig for alle at arbejde i efterlønsperioden. Derfor er der ingen, der taber ved det. Det, der er vigtigt at forstå, er – det må SF også erkende, hvis hr. Ole Sohn har tid – at man kommer til at stille en lang række af de her folk ulige, og jeg har nævnt forholdet omkring dem, der er ledige,

f.eks. 55-60-årige. De vil få deres dagpenge, og de bliver modregnet fra første klokke-tid.

Derfor ville det være underligt først at give folk en efterløn og så bagefter sige til dem, at de må have lov til at arbejde 300-400 timer oveni. Så ville de stå i en fuldstændig vanvittig situation, uligemæssigt.

Formanden:

Hr. Ole Sohn, sidste runde.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg er fuldstændig enig med hr. Bjarne Laustsen i, at det ville være formålstjenligt, at regeringspartierne ordførere og regeringens ministre fik mulighed for at se det presseklip, som statsministeren kom med i går, hvor han talte om ydmyghed over for magten, respekten for folkestyret og demokratiet, nemlig at den respekt ikke bare skulle gælde i Farum Kommune, men også i det her folketing. Men så langt er statsministeren desværre ikke kommet endnu i forhold til sine ministre.

Om selve efterlønsforliget vil jeg sige: SF kom faktisk med en lang række gode forslag i 1998, men det var sådan, at heller ikke den daværende regering ønskede at fæste egentlig lid til de gode ideer, men valgte at kaste blikket mod Venstre, ikke mod venstre side i Folketinget, men mod partiet Venstre, og derfor fik man den her ordning, som gjorde, at man nu er i en situation, hvor ufaglærte reelt ingen glæde har af efterlønsordningen.

Men jeg er enig i, at det da ville være formålstjenligt også for demokratiet og folkestyret, at beskæftigelsesministeren eller Venstres ordfører på sagen kom op og forklarede, hvorfor man er løbet fra det løfte, som statsministeren gav i valgkampen. Men det må jo stå hen i det uvisse, og sådan er det jo med magtens arrogance, når man ikke helt har forstået, at det ikke er den måde, man driver folkestyret på.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslaget vedtoges uden afstemning.

Forslaget som helhed sattes herefter til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Forslaget til folketingsbeslutning forkastedes, idet 26 (DF, SF og EL) stemte for, 87 (V, S, KF, RV og KRF) imod.

Den næste sag på dagsordenen var:

16) Anden (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 91:

Forslag til folketingsbeslutning om ratifikation af Kyotoprotokollen til De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer. Af miljøministeren (Hans Christian Schmidt). (Fremsat 3/4 2002. Første behandling 23/4 2002. Betænkning 8/5 2002).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Forslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Forslaget til folketingsbeslutning vedtoges med 99 stemmer (V, S, KF, SF, RV, EL og KRF) mod 15 (DF).

Formanden:

Miljøministeren vil få meddelelse om denne beslutning.

Den næste sag på dagsordenen var:

17) Anden (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 81:

Forslag til folketingsbeslutning om forbud mod tilbud om insemination, hvis behandlingen ikke foretages af personer, der er læger eller under en lægers ansvar.

Af Tove Videbæk (KRF) m.fl.

(Fremsat 12/3 2002. Første behandling 4/4 2002. Betænkning 2/5 2002).